Luceafărul unui creator încătușat în lanțurile realității (II)

On Iulie 06, 2012

Dovedește fermitate critică în aprecierea formelor și direcției dezvoltării de sine, fără să te sustragi autorității numită "forță de interpretare a creației".

Mă cufundasem cu totul în întunericul "camerei fără ferestre", în freamătul tot mai puternic al unei creații care își consolida tot mai mult valoarea, asemenea unui zgârie nori care crește neîncetat în înălțime. În calda și cuprinzătoarea tovărășie a unor simțiri și raționamente profunde, a unor teorii, calcule, argumente coerente, deseori empirice. Lumea mea, pe care o numeam obiectivă, se asemăna întrucâtva cu furtul acelei picturi pe care o iei peste tot cu tine, dar nu reușești niciodată să te uiți bine la ea fiindcă mereu ochii tăi se îndreaptă către alte picturi, mult mai valoroase.

Absolut incredibil, dar se poate trăi cu o putere efectivă chiar și atunci când idealul artistic lipsește, sau nu e de găsit. Cu toate astea, în mine stăruia adevărul exprimat de un vechi scriitor: *"Omul a trăit întotdeauna sub condiția lui reală, printr-o inversiune a realității. El a intrat astfel într-un coșmar, luptându-se cu irealități de genul morilor de vânt. Pentru a ieși din impas un singur lucru ar trebui să afle omul: că el este un miracol."*

Această vibrație imaterială, această pură presiune constantă exercitată în baza unor legi speciale de către o forță electromagnetică puternică și din ce în ce mai cuprinzătoare, trebuia să se manifeste și în lumea materială. Să modeleze caracterele, fizionomiile, să pătrundă ca un curent continuu în marele întreg al naturii umane, influențând hotărâtor existența lui. Păream a fi eu însumi o creație izvorâtă din mijlocul unui univers multidimensional, numai dacă cineva și-ar fi putut închipui un univers pregnant prin inversiunea legilor sale, care-și capătă caracterul specific printr-o structurare armonioasă, corespunzătoare nevoilor omului de culoare și expresie.

Alchimia omului era tot atât de ispititoare ca și aurul. Doar că mult mai greu de descoperit. Mult mai greu de întreținut. Mult mai greu de prelucrat. Era o enigmă care îmi cuprindea toate simțirile, care mă punea în contact cu lumea simbolurilor, deschizându-mi mereu alte uși, alte ferestre. Îmi dezlega drumul spre pasiuni nebănuite, resuscitându-mă cu fiecare pas. Mă transpunea într-o stare din care nu mai doream să ies.

Dar oare înțelesesem eu, cu adevărat, menirea ei? În momentele în care reveneam la realitatea obiectivă, o altă întrebare se năștea: "Quo vadis, Domine?" Oare până unde puteam să aprofundez cunoașterea de sine și cunoașterea celorlalți, fără să cad în extrema dezordinii, a confuziei, a iluziilor, a descurajării?

Leadership: Universul la care te raportezi oferă posibilitatea de a face cunoștință cu artistul însuși și cu opera sa, fără a limita posibilitățile de interpretare ale unei creații ce are riscul să eșueze?

Primul capitol al universului la care te raportezi prezintă o inversiune a condiției existenței omului ca om, ca modalitate de ascultare a strigătului creației pentru a transforma în datorie personală ceea ce se întâmplă cu lumea și pentru a recunoaște astfel care este contribuția pe care o poate aduce fiecare la înfrumusețarea ei. Acest univers reprezintă acea 100% autenticitate care alegi să te definească într-un climat străin de vechile expresii ale vieții, punând în valoare lupta pe care o ai doar cu tine spre dobândirea unui mijlocitor între conștiința individuală și lume.

Ești convins că te înșeli în privința a ceea ce universul lasă în unicitatea sa, îți faci critici, îți adaugi reproșuri, reflectezi asupra a ceea ce ți se pare că îți lipsește. Dar în același timp lași flacăra închipuirilor să te ghideze să creezi ceva uimitor din acest întuneric, schimbând esența a tot ce simți și gândești într-un sens mai larg al conceptului de experiență estetică (formă, culoare, structura, poziționare) tot așa cum Dumnezeu modifica lumea sa după standardele umane.

Creația pe care o exprimi cu ajutorul a ceea ce universul propriu încearcă să-ti dezvăluie, nu este o caricatură a dezordinii lumii, ci un fel de trăire în vis a puterii tale de a fi una cu Dumnezeu.

Numai cel care își însușește puterea de a pătrunde în măruntaiele cele mai ascunse ale naturii umane, numai cel a cărui principii și valori nu sunt dictate de factorii limitativi ai unei realități alienante - acel posesor al unei rațiuni individuale, *l'homme avec une libre pensée* - va manifesta o tendință continuă spre cunoașterea de sine, făcând din ea un pilon de sprijin pentru zona leadershipului. Dar... până în anumite limite.

În fond dezvoltarea personală și ascensionarea spre culmile înalte ale desăvârșirii, este "Oul lui Columb" în zona subtilă a leadershipului prin care se încearcă fundamentarea în primul rând a cunoașterii de sine, atât de necesară fiecărui aspirant la statutul de lider. Multe sunt enigmele naturii omenești, și acestea sunt greu de descifrat pentru acela care nu recurge la cunoașterea de sine.

În pereții de stâncă atât de înalți ai personalității fiecăruia din jurul tău, exista mici porțiuni care pot fi modelate cu arsenalul tău de resurse, intelectuale și emoționale. Dar pentru asta trebuie să te transformi într-un magician, într-un alchimist, într-un descoperitor al frumuseții neasemuite a zonei umane, într-un gânditor adevărat al particularului și generalului.

"Generalul" este ceea ce ți se relevă prin comparație cu însușirile pe care o anumită filozofie le atribuie universului, în timp ce "Particularul" este concluzia la care ajungi după ce transpui în concept trăirile experimentate în acest univers, inserându-le ulterior în contexte reale de viață.

Luceafărul unui creator încătușat în lanțurile realității marchează acea căutare de sine ce se înalță spre aspirații spirituale superioare, din care trebuie extrasă esența gândirii unei altfel de legi referitoare la calitatea imaginii pe care o reprezinți în lume prin raportare la un univers care se joacă tot timpul între personal, artistic și creativ.

Source: https://neculaifantanaru.com/dezvoltare-personala-luceafarul-unui-creator-incatusat-in-lant